ज॰म॰ स्पृहेत्यादि। स्त्रीभ्यः स्पृहयालुं कपिं साधु स्पृहयन्तं स्पृहिः स्वार्थिकण्यन्तोऽदन्तश्च अयामन्तेत्ययादेशः स्पृहेरीप्सितदृति सम्प्रदानसंज्ञा द्रुतं वद ब्रूहि अदयालुवत् अदयनशीलदव निद्रालुं निद्राशीलं अस्मत्कार्य्येष्वनवधानत्वात् शयनीयएव सर्व्वदा स्थितत्वात्स्त्रीभिः सह अद्धालुं साध्वभिलषन्तं भ्रामरं भ्रमरैः कृतं क्षुद्राभ्रमरेत्यादिना अञ् मध्वित्यर्थात् नलोकेति षष्ठीप्रतिषेधः स्पृहिगृहीत्यादिना आलुच् अद्धालुत्वादेव धारं साधु पिवन्तं भ्रामरमेव सद्रं साधु सीदन्तं दाधेट्सिशदसदोरः ॥ २१ ॥

भ॰ स्पृहेत्यादि। द्रुतं शीघ्रं त्वं कपिं वद विषादे पौनरुक्त्यं न दोषाय अतिदार्ढ्यार्थत्वात् कीदृशं स्त्रीभ्यः स्पृहयालुं स्पृहाशीलं साधु स्पृहयन्तं वा यस्मैदित्सेत्यादिना संप्रदानत्वं अदयावन्तमिव निद्रावन्तं भ्रमरैः कृतं भ्रामरं मधु ढधेकादिति ष्णः तत् धारं साधु पिवन्तं तथापि तत्र अद्धालुं अभिलाषवन्तं एतेन पानासक्ततया प्रमत्तत्वं दर्शितं अद्रौ किष्किन्धापर्व्वते सद्रं साधु सीदन्तं तिष्ठन्तमित्यर्थः एवं रामोलक्ष्मणमब्रवीदिति पूर्व्वेणान्वयः स्पृहत्केपे पतिगृहिस्पृहीति आलुः निद्रादयाश्रद्धाशब्देभ्योगोहणमेधेत्यादिना निद्रादित्वादस्त्यर्थे आलुः निपूर्व्वद्रादयश्रत्पूर्व्वधाञ् इत्येभ्यः स्पृहयालुवदालुरिति परे धेट्सदिभ्यां शतसत् मिधेदोरुरिति रुः ॥ २१ ॥

स्मरोऽभङ्गुरप्रज्ञोगृहीत्वा भासुरं धनुः। विदुरो जिवरः प्राप लक्ष्मणोगत्वरान् कपीन् ॥ २२ ॥